

Pochwała miłości

Prezentujemy kilka akapitów homilii św. Augustyna na temat cnoty miłości, według nauczania św. Pawła.

10-04-2018

Św. Augustyn, *Homilia 350, 2-3.*

Miłość przez którą kochamy Boga i ludzi zawiera w sobie wielkość i piękno wszystkich przykazań boskich. Oto czego naucza nas jedyny Mistrz: Będiesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy (Mt 22, 37-40). Tak więc, jeśli nie masz czasu, żeby studiować Pismo Święte strona po stronie, albo żeby odsłonić wszystkie zasłony, które ukrywają jego słowa i żeby przeniknąć wszystkie sekrety Pisma, to właśnie miłość zawiera to wszystko. W ten sposób posiędziesz wszystko, czego się nauczyłeś i to, czego nie dałeś rady zrozumieć. Tak więc, jeśli posiadasz cnotę miłości, znasz już fundament, który zawiera to, czego nie znasz. Miłość objawia się we fragmentach Pisma otwartych dla twojej inteligencji, a w ukrytych się chowa. Jeśli praktykujesz tę cnotę w twoich czynach, posiadasz całe boskie nauczanie, niezależnie od tego, czy je rozumiesz.

Dlatego bracia podążajcie za miłością, słodkim i zbawiennym spoiwem serc. Bez niej, najbogatszy jest biedny, a z nią biedak jest bogaty. To właśnie miłość daje nam cierpliwość w cierpieniu, umiarkowanie w powodzeniu, odwagę w przeciwnościach, radość w dobrych dziełach, ona nam daje pewny azyl w pokusach, serdecznie przygarnia bezradnych, raduje serce, gdy spotyka prawdziwych braci i używa cierpliwości, by ścierpieć zdrajców. Miłość złożyła przyjemne ofiary w osobie Abla; dała Noemu pewne schronienie w czasie potopu; była wierną towarzyszką Abrahamowi na wszystkich jego szlakach; pomagała Mojżeszowi zachować słodką łagodność pośród obelg i pogodę ducha Dawidowi pośród prześladowań. Ochłodziła płomień palący w piecu trzech młodych Żydów i dała odwagę Machabeuszom w czasie tortury ognia. Miłość była czysta w

małżeństwie Zuzanny, czysta w starości Anny i w czysta w dziewictwie Maryi. Była przyczyną świętej wolności u Pawła aby upominać i pokory u Piotra, żeby być posłusznym; miłość ludzka u chrześcijan, żeby prosić o przebaczenie za winy, i boska u Chrystusa, by im przebaczyć. Ale jaką jeszcze mogę dać pochwałę miłości, jeśli zrobił już to sam nasz Pan, nauczając przez usta Swojego Apostoła, że jest najdoskonalszą ze wszystkich cnót?

Wskazując nam drogę najwyższej doskonałości mówi: *Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzmiący. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym. I gdybym rozdał na jałmużnę całą*

majątność swoją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał.

Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie (1 Kor 13, 1-8).

Ileż skarbów zawiera miłość! Jest duszą Pisma, siłą prorocत्व, zbawieniem tajemnic, fundamentem wiedzy, owocem wiary, bogactwem ubogich, życiem umierających. Czy można sobie wyobrazić potężniejszą

wielkoduszność niż śmierć za
bezbożnych, albo większą hojność
niż miłość nieprzyjaciół?

Miłość jest jedyną, która nie smuci
się ze szczęścia innych, bo nie jest
zazdrosna. Jest jedyną, która się nie
chełpi w powodzeniu, bo nie grzeszy
pychą. Tylko jej nie gryzą wyrzuty
sumienia, bo nie działa bezmyślnie.
Miłość zachowuje spokój pośród
przekleństw; czyni dobro wobec
nienawiści, pośród złości jest
spokojna, wobec podstępów
nieprzyjaciół zachowuje niewinność
i prostotę, cierpi w
niesprawiedliwości a rozszerza się
pośród prawdy.

Wyobraź sobie, jeśli możesz, coś o
większej sile niż miłość, nie by
zemścić się za krzywdy, ale raczej by
je wynagradzać. Wyobraź sobie coś
bardziej wiernego, nie przez pychę,
ale z powodów nadprzyrodzonych,
które mają na względzie życie

wieczne. Miłość potrafi wszystko
ścierpieć w obecnym życiu, bo
niewzruszenie wierzy w to, co
zostało objawione o życiu przyszłym.
Jeśli toleruje zło, to dlatego, że
oczekuje dóbr, które Bóg obiecuje w
Niebie, dlatego miłość nie kończy się
nigdy.

A więc szukaj miłości, a rozważając
ją w sposób nadprzyrodzony, staraj
się przysporzyć owoców świętości.
Tak więc wszystko, co znajdziesz w
niej najlepszego, i z czego ja nie
zdałem sobie sprawy, niech się
objawi w twoich czynach.